

Nr. 113
November 2017
129. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Elsk Thisted · SaralystFamilien og SmileService i Aarhus
Viggo Søgaard takker af · MBU · Lederdag på Lindenberg
International mission · Gode bøger · Seniorlejr

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM) og sendes i pakker til de lokale kirker til videre distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag. Bladet udkommer seks gange om året og kan mod betaling sendes til privat adresse ved henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand
Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk,
i samarbejde med Forbundsrådet

Næste udgave af Magasinet udkommer i begyndelsen af januar.
Deadline for stof er den 28. november.

Ekspedition

Peter Götz
Bøgevang 17, 4000 Roskilde
peter@goetz.dk - 2635 0416

Grafisk design

Janie Conrad Riisager,
kontor@bykirken.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk
www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Viggo Søgaard

Herrens veje

DR sender i efteråret en serie med titlen "Herrens veje". Når dette skrives, har jeg ingen anelse om, hvad denne serie bringer, udover at den på en eller anden måde handler om tro og kristendom. Når du sidder med Magasinet i hånden, er der imidlertid gået nogle uger, og du har muligvis set flere afsnit af "Herrens veje" og forbinder måske derfor overskriften med en TV-serie. Eftersom Magasinet's deadline er flere uger før bladet ligger ude i menighederne, er mit ærinde ikke at kommentere den aktuelle serie, men derimod at gribe fat i selve titlen. For der er noget, der hedder "Herrens veje", også for Det Danske Missionsforbund.

Om landkort og vejvalg

Når man færdes i trafikken i dag, kræver det ikke den store planlægning på forhånd. Heller ikke når man kører ad ukendte veje. Tidligere måtte man sidde med landkortet ved sin side, og i forskellige vejkryds måtte man tage et valg, om man ville til venstre eller til højre. Sådan er det ikke længere. Man taster blot adressen ind i sin GPS, og så lader man sig lede af den. Men så enkelt er det ikke, når det gælder kirkens rejse. Her må vi nødvendigvis træffe nogle valg undervejs.

Guds og menneskers råd

For at kunne træffe de rette valg, så kirkens veje bliver "Herrens veje", har vi brug for både Guds og menneskers råd. Sammen med David må vi bede som i Salme 25,4 "Vis mig dine veje, Herre". Samtidig må vi lytte til hinanden, for Guds svar kommer ofte gennem andre mennesker. Derfor er dialogen vigtig.

Mange spørgsmål svæver i luften

I Missionsforbundet har vi for tiden mange spørgsmål, som svæver i luften.

Vision 2022, med alt hvad den indebærer, rummer en hel række spørgsmål. Hvordan hjælper vi åndelige søgere til at blive disciple? Hvordan når vi længere ud med evangeliet? Vil vi lykkes i at se fem nye menighedsplantninger inden 2022? Hvem vil starte nye trosfællesskaber? Hvilke sociale udfordringer skal vi imødekomme? Andre spørgsmål som vi har for tiden er: Skal vi bygge et nyt lejrsted på Lindenberg? Skal vi foretage et navneskifte fra Det Danske Missionsforbund til Evangelisk Fællesskab, eller måske til noget helt tredje? Eller skal vi bibeholde vores navn og fortsætte med at kalde os Missionsforbundet?

At fremme Guds rige

Alle disse spørgsmål er udtryk for, at der sker meget i Missionsforbundet i denne tid. Målet med det alt sammen er naturligvis at fremme Guds rige. Dette er ikke noget, der sker af sig selv. Det kræver grundige drøftelser og bøn om Guds vejledning, så vi kan tage de rette beslutninger. I november måned vil forbundsrådet derfor afholde regionale aftner for at føre dialog med menighederne omkring navneskifte med mere. Vi håber, du vil møde op og tage del i dialogen. Udover at tage del i dialogen vil jeg opfordre alle til at være med i bøn om Guds ledelse i forhold til de mange spørgsmål, vi i den kommende tid skal tage stilling til. Gennem dialogen og bønningen vil vi sammen få øje på Herrens veje.

John Nielsen
Missionsforstander

Kronborgvejens Kirke startede for at gøre en forskel

Varmen og begejstringen er ikke til at tage fejl af – selvom det er uden øjenkontakt og kropssprog – det er kun stemmen, man kan høre gennem telefonen

Af Nana Green

Vision2022 proceskoordinator

Bodil Fodgaards varme og begejstring er smittende – helt fra Thisted til Osted, hvor jeg sidder på min kontorplads og taler med hende.

Elsk Thisted

Et af de fem fokuspunkter i *Vision2022* er "socialt engagement".

I Kronborgvejens kirkecenter er man begyndt i det små – med det der kunne lade sig gøre med de ressourcer, man har. Her i efteråret har der dog været ressourcer til mere. Det sker i rammerne af Elsk Thisted, der er det lokale Elsk Danmark projekt. I dette efterår er det

med deltagelse i Elsk Danmark kampagnen lokalt og en weekend for sårbare familier.

Ønskeland

Faktisk har Bodil travlt, da jeg igen har fat i hende for at få materiale til denne artikel – for der er hun netop på vej til et fællesprojekt mellem Elsk Thisted og Home-Start Thy, hvor de sender syv sårbare familier til Ønskeland (bygninger og faciliteter i Brovst-området, som stilles til rådighed for velgørenhed og non-profit – blandt andet i form af ophold for sårbare familier).

Så der er ikke meget tid til interview eller artikelskrivning, men artiklerne har både Nordjyske og Thistedposten alle-

rede skrevet.

I sidstnævnte avis citeres præst Svend Ryborg blandt andet for følgende: "Kirken startede for at gøre en forskel. Vi skal elske vores næste, og det, tænker jeg nogle gange, at vi har glemt i Danmark, fordi vores samfund er så fantastisk. Men samfundet kan ikke løse alle opgaver".

Ikke sølv eller guld

Og det vækker genklang her ved skrivebordet. Kirken startede for at gøre en forskel, og vi skal stadig være menigheder, der gør en mærkbar forskel i de byer, hvor vi hører til. Jesus gjorde en mærkbar forskel i menneskers liv, da han gik omkring sammen med disciplene. Og efter Jesu himmelfart er Peter og Johannes et eksempel på, hvordan de fortsætter med at gøre det, de har lært af Jesus. "Sølv og guld har vi ikke, men hvad vi har, giver vi dig ..."

Fordi HAN gjorde en forskel i vores liv

Vi gør allerede en forskel flere steder rundt i Danmark. Men vi skal gøre mere af det, vi allerede gør godt. Vi skal dele det, vi har – også vores menneskelige ressourcer og evner – med dem vi møder og med dem, der virkelig har brug for det. Så vi bliver kendt for at være dem, der gør en forskel af den ganske særlige årsag, at Jesus har gjort en forskel i vores liv. Derfor er det også overskriften for Missionsforbundets inspirationsdag: Menigheder, der gør forskel.

Elsk Thisted team fra Kronborgvejens Kirkecenter

Fakta:

Læs mere om Elsk Danmark på elskdanmark.dk og se hvordan jeres kirke kan sætte jeres by på Elsk Danmark – landkortet.

Fællesskab, hygge og kærlighed

I Saralystkirken i Aarhus mødes hver mandag eftermiddag en gruppe frivillige. De samles, fordi de ønsker at gøre en forskel for andre mennesker

Af Marie Louise Petersen

SaralystFamilien hedder projektet, som opstod i et samarbejde mellem SaralystFonden og Frelsens Hær i 2014.

Den sociale udfordring

Projektets opstart var et udtryk for, at

man i Saralystkirken gerne ville tage del i den sociale udfordring, der findes i Aarhus.

SaralystFonden har været primusmotor på projektet og har også været med til at skaffe mange af de midler, som gør, at det er muligt at holde SaralystFamilien kørende.

SaralystFonden

SaralystFonden er en forening, som har til formål at yde støtte til børn og unge i vanskeligt stillede familier i Danmark. Målet er ganske enkelt at hjælpe mennesker, der er havnet i vanskelige situationer, uanset alder, baggrund, religion osv. Fonden driver socialt arbejde, yder økonomisk støtte – både til personer og projekter og så modtager og indsamler de penge til aktiviteter i foreningen. Foreningens to hovedprojekter er *SaralystFamilien* og *SmileService*.

SaralystFamilien - hver mandag

Målgruppen for *SaralystFamilien* er kvinder og deres børn. Tilbuddet har eksisteret i tre år, og mange forskellige kvinder og deres børn har været en del af tilbuddet i tidens løb. I dette efterår er der 18 kvinder tilknyttet projektet, og hver mandag møder syv-otte kvinder op med lige så mange børn. De mødes fra kl. 16-19, hvor en gruppe frivillige står klar til at bruge eftermiddagen sammen med dem.

Her er masser af varme knus, opmuntringer, udfordringer og et måltid mad, som kvinderne og de frivillige laver sammen.

Jesus som forbillede

Mange af de frivillige er kvinder fra Saralystkirken og spørger man dem, hvorfor de er frivillige lige netop her, falder svaret prompte; *"Jeg tror, det nytter at gøre noget, der kan være med til at bryde den sociale arv. Det er vigtigt, at kvinderne bliver set som medmennesker og får løftet deres selvværd. Og det er ikke kun*

kvinderne og deres børn, der får noget ud af det. Det giver også glæde at opleve, at man gør en forskel”.

Sådan udtaler Hanne, som har været med i *SaralystFamilien* fra dens begyndelse i 2014 og fortsætter *”For mig er der en sammenhæng mellem det at være kirke og være socialt engageret”* - en sammenhæng som en af de andre frivillige også kan nikke genkendende til; *”Jeg er frivillig fordi jeg altid har ment, at kristentro skal udmøntes i praksis og fordi Jesus, som vores eksempel ofte tog tid til at hjælpe netop de mennesker, som andre nemt overså.”*

Lysten til at hjælpe sine medborgere er stor blandt de frivillige, og det sætter kvinderne og deres børn pris på. Ikke mindst når de et par gange om året tager på endagsture eller miniferier sammen. Her bliver der hygget ekstra, og kvinderne og børnene ser meget frem til disse ture.

Mens kvinderne er sammen om mandagen, leger en anden gruppe frivillige med børnene. Her er en del af de frivillige fra Diakonhøjskolen i Højbjerg. Sammen laver de spændende aktiviteter i legerummene eller udenfor, hvor der bliver spillet bordtennis, bordfodbold, læses lektier, leges i kuglerum og meget andet. Der er altid gang i den.

SmileService

- hver anden torsdag

Når børnene på et tidspunkt bliver for gamle til at være med om mandagen, hvad gør man så for fortsat at lave relevante aktiviteter for dem? Det har de

*SmileService,
det fedeste fællesskab*

også svaret på i SaralystFonden – svaret blev *SmileService*. Skal man tro de unge, så er *SmileService* det fedeste fællesskab. Gruppen, som lige nu består af syv unge i alderen 14-17 år, mødes hver anden torsdag i Saralystkirken.

Meningen med *SmileService* er dog ikke kun at give de unge et sted, hvor de kan hænge ud – nej her skal de også lære noget. En af grundtankerne bag *SmileService* er at ruste de unge til at tage en uddannelse og komme ud på arbejdsmarkedet.

Oplæring

Derfor er *SmileService* blevet en platform, hvor deltagerne bliver oplært i forskellige jobrelaterede emner med det formål at kunne få et fritidsjob. *SmileService* fungerer her som en slags jobformidler, som hjælper de unge med at finde og søge jobs og giver dem gode råd, når jobansøgningen skal skrives. De unge bliver derfor blandt andet oplært i at dække borde, gøre rent og være serviceminded, så de kan løse de opgaver, de kan komme til at stå overfor. Uanset, om det er i huset eller haven, servering til en fest eller endda luftning af hunden.

Tro på egne evner

Ifølge de unge selv er fællesskabet det altafgørende, det at være et sted hvor man bliver set, får et kram og noget

lækkert at spise, og så kommer pengene de tjener måske i anden række. I virkeligheden handler det om at lære dem noget og være med til at give dem en endnu større tro på deres egne evner. Luna Broen, en af de to voksne, der er tilknyttet projektet, er meget begejstret, og den relation hun her får til de unge: *”Det giver mig en meget stor glæde i mit eget liv, at se disse unge stråle af glæde. At vide at jeg har været med til at forme syv unge mennesker og give dem lidt af min tid, gør en stor forskel for mig”.*

Win-win

SaralystFamilien og *SmileService* er vigtige tilbud – både for de kvinder og børn der deltager, men bestemt også for de frivillige som herigennem får lov til at give noget videre til dem, som har brug for det.

For at tilbuddene kan blive ved med at køre rundt, er der brug for økonomisk støtte. Støtten kommer fra forskellige sider, blandt andet Aarhus kommune, Borgfonden og private gavegivere. Du kan også være med til at gøre en forskel. Du kan blive medlem af SaralystFonden for kun 100 kroner om året. Når du er medlem, er du med til at hjælpe til, så endnu flere familier kan få støtte til de udfordringer, de står i.

Læs mere på www.saralystfonden.dk eller www.saralystkirken.dk

Viggo Søgaard takker

En af de helt store missionsprofiler i Det Danske Missionsforbunds historie, Viggo Søgaard, afrundede sin livslange missionstjeneste med en sidste tur til Thailand i august

Af Peter Götz

Sammen med ham var hans hustru, Ketty og deres to børn Annette og Kim. Der var lige til det allersidste spænding om, hvorvidt Viggos helbred tillod turen, men som noget, der ligner et mirakel, lykkedes det over al forventning – både de lange flyveture og de afsluttende samtaler med direktøren for Fredens Stemme, Dr. Jariya, medarbejderne, den thailandske del af bestyrelsen og andre nære venner.

Dr. Preecha, formand for Fredens Stemmes bestyrelse og Dr. Søgaard tager afsked efter mange års samarbejde

I en opsamling af turen til Thailand skriver Ketty og Viggo således i Vestermarkskirkens nyhedsblad:

Seks kufferter og to blå cykler...

... var den bagage vi forlod Danmark med, da vi i efteråret 1963 rejste til Thailand

Den 31. august 2017 ankom vi fra Thailand til Billund Airport med tilsammen ni kufferter, en trolley, to rygsække og en computertaske. Sammen med vore to voksne børn, Annette og Kim, havde vi været otte dage i Thailand for at afslutte Viggos engagement der efter 54 år. Som familie er vi taknemlige for, at vi fik lov til sammen at sætte et værdigt punktum for denne tjeneste. Den startede i Thailand, bredte sig over hele kloden og sluttede med opgaver i Thailand og Burma.

Vi havde lagt en stram plan for ugen. Der var en del praktiske forhold, regnskab, økonomi, afslutning af et projekt i Burma med aflevering til revisor, der skulle tages hånd om. Sammen med medarbejderne og bestyrelsen på Fredens Stemme delte vi glæder

og sorger. Viggo talte til dem om visionen og missionen med Fredens Stemme, og udfordrede dem til at holde målet for øje. Det var et klart budskab, og stafetten blev givet videre.

Det var travle og bevægende dage. Men også med stor taknemlighed til Gud, der nu i 54 år har velsignet Fredens Stemmes stemme ud over hele Thailand. Den har lydt i fornemme huse og i de mindste hytter. Den har fundet vej til menneskers hjerter. Mennesker i fængsler, i slummen, i junglen og på offentlige kontorer. Den har fortalt thailændere om den fred som kun kommer fra Gud. Den Gud som skabte himlen og jorden og som sendte sin Søn med fredens budskab. Den stemme fortsætter ufortrødent og vil stadig strømme ud fra Fredens Stemme i Thailand.

Lige op til afrejsen fra Billund, var vi usikre på, om Viggos helbred tillod ham at tage med, men ugen blev et mirakel, hvor vi oplevede, at Gud hører bøn. Vi ved, at mennesker i mange lande over hele verden har bedt for os. Og det er med stor taknemlighed, vi vender hjem til den hverdag, hvor vi ikke kender morgendagen.

Som Viggo selv udtrykker det: *“Jeg lovede Gud, da jeg var 19 år, at jeg ville tjene ham hele livet. Og det er så til nu. Gud kaldte mig til en tjeneste, som ikke indeholdt en pensionstid. Jeg har været velsignet, så jeg kunne arbejde til jeg var 75. Det har været et privilegium.”*

Viggo og Ketty Søgaard

Visionær til det sidste

Med turen i august til Thailand satte Viggo Søgaard punktum for en livslang indsats i missionens tjeneste. Til bestyrelse, medarbejdere og lederen, Dr. Jariya gav han for sidste gang sit bud på, hvad der skulle bære mediecenteret, Fredens Stemme, videre og sagde blandt andet:

- Fredens Stemmes vision er at kommunikere evangeliet om Jesus Kristus til Thailand og de omkringliggende nabolande, så de vil opleve Guds kærlighed og fred gennem troen på Jesus Kristus. Det er Fredens Stemmes opgave at formidle denne vision til kirker og kristne organisationer i Thailand. Det er deres behov, der er vores udfordring. Det er vigtigt at holde fokus på opgaven og visionen og ikke gå på kompromis.

Fredens Stemmes formål er

- at formidle evangeliet og lede mennesker til tro på Jesus Kristus
- at formidle Bibelens budskab til troende mennesker med henblik på den enkeltes åndelige liv og kirkers vækst

- at vise Guds kærlighed til alle mennesker ved på et holistisk plan at være engageret i samfundets udvikling.

Bevægende dage

Ugen i august var stramt tilrettelagt med de nødvendige hensyntagen til helbred og kræfter.

Der var møder med mediecenterets stab, middag med bestyrelsen samt ægtefæller og møder med andre medarbejdere. Ved en afskedsfest for medarbejderne på Fredens Stemme holdt Annette, Ketty og Viggos datter, en tale og sagde blandt andet:

Kære mor og far

I bar begge drømmen, en gudgiven vision, om at bringe fredens stemme til det thailandske folk, men det standsede ikke dér.

Mens du, mor, påtog dig rollen med at opfostre os børn, udvidede du, far, jeres fælles vision til hele verden, ved at opmuntre, udfordre og møde mennesker med det ene formål, at vise dem, at der er en Gud, som ønsker at kommuni-

kere med sin skabning – og at han er en stor kommunikator! I har begge levet et liv, hvor I var tro mod jeres gudgivne vision, at mennesker skulle kende den kærlige Gud, hvis stemme taler om hans fred

til vores verden. I har vist os, at et liv i tjeneste for vores Herre aldrig er et kedeligt liv, men et meget rigt liv.

MBL

Efter 13 år i Thailand, med en studiepause midtvejs i USA på 1½ år, kom Ketty og Viggo hjem til Danmark i slutningen af 1976. Med sig hjem havde de Annette på 12 år og Kim på 8 år. Deres bolig blev fundet i Grindsted, og Vestermarkskirken blev deres kirke. Efter nogle få år hjemme i Danmark blandt andet som lærer på baptisterne teologiske seminar i Tølløse, engagerede Viggo sig igen på et internationalt niveau.

Men inden da skabte han et uddannelsesforløb, der fra slutningen af 70'erne og mange år frem blev en af den tids største inspirationer for Det Danske Missionsforbunds menigheder: MBL – Missionsforbundets Bibel- og Ledertræning. Med evne til at se aftenskolelovens muligheder og med tro på, at menighedernes medarbejdere ville blive bedre med noget mere undervisning, skabte Viggo Søgaard et bibelskoleforløb med fire weekends forår og fire weekends efterår, som blev en meget stor succes. Mange hundrede elever fulgte igennem cirka 15 år disse kurser, der efterhånden også blev et tilbud i de danske baptistkirker.

Grænsebryder

Det var imidlertid tydeligt, at Viggos kommunikationsteorier havde brug for en større platform at blive udviklet på, end hans fødeland kunne skabe. Kombinationen af de mange års opbygning af Fredens Stemme, den dybdegående

ende undersøgelse af thailænderes tanke-sæt, kombineret med kommunikationsstudier på Wheaton College i Illinois, USA, der også indeholdt en vigtig inspiration fra en professor, Jim Engel med en forudgående marketings baggrund, blev for Viggo en afgørende afsæt.

Herfra lykkedes det Søgaard at forme en missional kommunikationsteori, der fra 1980 skulle få en iøjnefaldende stor betydning for en række teologiske fakulteter, universiteter og missionskoler verden over.

Med fire enkle spørgsmål, der i første omgang sender tanken i retning af Søren Kierkegaard, (der taler om, at du ikke kan få et andet menneske til at forstå dig, før du har forstået ham), stiller

DDM og Thailand

Det Danske Missionsforbund (DDM) har haft arbejde i Thailand siden begyndelsen af 50'erne. Den første missionær hed Elly Hansen. Hun rejste ud i efteråret 1952.

At vores missionsmark på dette tidspunkt hed Thailand og ikke Kina, som den havde gjort fra 1890 til 1951, skyldtes Mao's revolutions politik, der gjorde det umuligt for fremmede missionærer at være i landet.

I 1957 sendte DDM Else Petersen og Hanna Nørgaard til Thailand, og i 1962 stødte Ruth og Peder Jørgensen til. I mellemtiden var Elly Hansen trådt ud af samarbejdsforholdet med DDM.

I 1963 ankom Ketty og Viggo Søgaard til Thailand. De begyndte deres sprogstudier og tjeneste i Tak, men flyttede til Chiang Mai efter deres første orlov. Her begyndte opbygningen af det mediecenter, som i dag er en flere etagers bygning med optagelsesfaciliteter for både radio- og TV.

Viggo disse enkle spørgsmål op som basis for al missionsvirksomhed:

Hvem er din tilhører?

Hvor er din tilhører?

Hvad har din tilhører brug for?

Hvordan kan du møde din tilhørers behov?

Hvor den meste forkyndelse indtil da havde været 'sender-orienteret', blev der vendt op og ned på det hele. Hvor kirken oftest var optaget af sig selv, sin tro, sit budskab, sin Gud og sit Gudsbil-lede formet i den pågældende kirkes teologiske indpakning, kunne det hele måske med fordel ses fra en anden synsvinkel.

På en stor Lausanne konference i Pattaya i 1980 under overskriften *Consultation on World Evangelism*, fremlagde Viggo Søgaard sine teorier, der udløste en langvarig stående applaus – og det blev stort set en ny og afgørende begyndelse på resten af hans missionstjeneste. Herfra gik det slag i slag med studier på Fuller og fra 1986 ansættelse samme sted som professor, nu som doktor i interkulturel kommunikation.

I Asien holdt Viggo i årevis (1979-2008) nogle vigtige kommunikationskurser for en lang række asiatiske kirke- og organisations-ledere. Her skabtes et netværk som i alle år og stadig er vigtigt for DDM's indsats i Sydøstasien.

Fra 1982-1986 var han senior konsulent i World Vision og derefter i næsten 20 år (1986 – 2005) var Viggo ansat som mediekonsulent hos De Forende Bibelselskaber, med særligt ansvar for udvikling af alternativer til trykte medier (for de mange, der ikke kan læse).

I alle år fra sin afslutning som direktør for Fredens Stemme i slutningen af 1976

og frem til 2009, var Viggo konsulent for DDM's arbejde i Thailand.

Bøger

Det er i gennem de mange år blevet til en række bøger fra Viggos hånd, der handler om medier, research og kommunikation, den første i 1974, med fokus på kassette mission.

I 2009 skrev Viggo Søgaard sin livshistorie under overskriften 'Knudepunkter'. En bog med et væld af oplevelser, oplysninger og overvejelser, der når alt er sagt giver æren til den største kommunikator af alle: Gud, vores skaber og Himmelske far.

Her er jeg, send mig

Forud for de mange år i missionens tjeneste ligger der en historie, der i udgangspunktet ligner så mange andres, men alligevel blev unik.

Viggo er sidst i 50'erne under uddannelse som radiotelegrafist i Den Danske Marine, da han en dag, hvor han var hjemme på orlov ser en udgave af DMU's organ, Kristen Ungdom.

- På bagsiden, som først fangede min opmærksomhed stod der ikke meget, fortæller Viggo, udover dette skriftsted fra Esajas 6,8: *Da hørte jeg Herren sige: »Hvem skal jeg sende? Hvem vil gå bud for os?» Jeg svarede: »Her er jeg, send mig!«*

Men disse få sætninger var også nok. Det blev kaldet, og det blev tidspunktet, hvor Viggo som 19-årig besluttede at vie sit liv i tjeneste for Gud, der kaldte ham på denne måde. Fra 1960 til 1963 læste Viggo dels på Glasgow Bible Training Institut og London University.

I 1961 stødte hans forlovede, Ketty Boelskifte til og gennemførte den to-årige bibel- og missionskole i Glasgow. I 1963 blev parret ordineret ved DDM's årskon-

เสียงสงบ VOICE OF PEACE

Annette, Ketty, Viggo og Kim Søgaard på trappen foran mediecenteret, Fredens Stemme

ference i juni og umiddelbart efter gift. I oktober gik turen til Thailand, hvor sprogstudierne begyndte. Visionen om at sprede evangeliet via radio og medier tog samtidig form, og Fredens Stemme blev til som et mobilt studie i et folkevognsrugbrød med optageudstyr og klimaanlæg. Med denne mobile enhed blev det muligt at køre rundt over store strækninger for at producere udsendelser med og for kristne til brug i evangelisationens tjeneste.

Fra Tak til Chiang Mai

Efter Ketty og Viggos første orlov 1967-68 blev Fredens Stemme flyttet til Chiang Mai, for her var det lettere at finde kristne medarbejdere til indspilning af programmer. Programmerne blev

helt fra begyndelsen givet og solgt ud til de radiostationer, der ville bruge udsendelserne. Mange steder måtte Fredens Stemme også købe sig til sendetid.

De mange år og de mange kontakter

Det giver sig selv at Fredens Stemmes mange, mange års tilstedeværelse i Sydøstasien kombineret med Viggo Søgaards evige ønske om at nå længere ud, har givet et væld af kontakter i hele regionen. Derfor er DDM's mission i Thailand i dag så meget mere end blot Fredens Stemme, selv om mediecenterets programmer netop i disse år bliver brugt af stadig flere radiostationer over hele landet. I Danmark har vi via Fredens Stemme fået øjnene op for de mange folkestam-

mer i landets yderområder og folkeslagene ind over grænserne til de omkringliggende lande.

Vi er blevet fortrolige med flygtningelejren Mae La, og vores glæde over et omfattende fængselsarbejde i Nordøst er stor og vokser stadig.

Myanmar synes at kalde på vores opmærksomhed i disse år, og alt dette skyldes et missionsarbejde, der fyldt med kriser og kærlighed fra slutningen af 1952 begyndte med blot en enkelt kvindelig missionær og siden voksede sig stort og betydningsfuldt hånd i hånd med en eksplosiv i udvikling af kommunikative medier.

MBU står for Missionsfo

I MBU er der tre råd, et for børn, et for spejdere og et for unge. De tre formænd fra hvert råd danner sammen med MBU's formand BUS – Børne og Ungdoms Styrelsen

Forretningsudvalget

Forretningsudvalget er det sted, hvor de store tanker tænkes, de store beslutninger overvejes og de store ting sker, men det er sjældent noget, vi gør alene.

Forretningsudvalget består pt. af Niels Peter Gadegård, Gubi (næstformand) og Daniel Lundgaard (formand), men til dagligt fungerer vi primært som en del af Børne og Ungdomsstyrelsen (BUS), hvor vi arbejder sammen med formændene fra de respektive råd, da vi ser det som afgørende, at de forskellige arbejdsområder har indflydelse på beslutningerne.

I Forretningsudvalget lander mange forskellige forespørgsler, tanker og bekymringer, der i sidste ende kan have stor betydning. Det er også ofte i forretningsudvalget, at vi går ind i drøftelserne omkring samarbejde med andre organisationer. Vi er for eksempel i kontakt med Forbundsrådet i forhold til vores samarbejde og tanker om blandt andet kommunikation og sekretariat. Lige nu sidder vi to – lad os bruge be-

grebet mænd i slutningen af 20'erne, der har en kandidatgrad i henholdsvis teologi og kommunikation. Det betyder, at der en åben plads, da vi helst skal være tre.

Vi kommer i den nærmeste fremtid især til at arbejde med, hvordan fremtidens MBU skal se ud, hvor og hvordan vi gør den største forskel for jer i menighederne og for lederne, der skal udvikles gennem vores nationale begivenheder. Vi skal tage beslutninger omkring vores kommunikation, eventuelle projektansættelser, og hvordan vores fremtidige sekretariat på Efterskolen Lindenberg skal se ud. Det er nogle store overvejelser, og vi håber derfor også på input og forbøn fra jer ude i menighederne, så vi som en samlet enhed bevæger os tættere på vores vision om at føre børn og unge tættere på troen, og derigennem udruste dem til at være forbilleder for andre igennem deres handlinger og adfærd.

Daniel Lundgaard

Formand for Missionsforbundets Børn og Unge

Børnerådet

I Børnerådet fokuserer vi på arbejdet med den yngste aldersgruppe – dem, der er med i de lokale børnekirker og dem, der deltager på børnelejrene og sommerstævnets *Kidz*.

Børnene er uden tvivl en af vores vigtigste ressourcer, da børn skaber liv og glæde i menighederne, i løbet af få år vokser op til at tage et ansvar i forskellige opgaver, og inden du har set dig om tager ansvar som fremtidens ledere.

Der har igennem noget tid været overvejelser om, hvor Børnerådet er på vej hen, om der skal fokuseres mere på børnefamilierne, om der skal fokuseres på at hjælpe det lokale børnearbejde, og om disse forskellige tanker måske kan kombineres.

Desværre er vi i den situation, at vi ikke er mange om at bære opgaverne i Børnerådet, så hvis du brænder for børn, vil vi gerne opfordre dig til at melde dig på banen, til enten at løse mindre opgaver, bidrage med ideer, eller måske har du tiden og ressourcerne til at gå ind i Børnerådet og hjælpe til.

Uanset om du har ressourcerne til at give en hånd eller ej, vil jeg bare bede dig om at tage vores børnearbejde med i forbøn.

Hvis du har nogle spørgsmål eller tanker, er du som altid mere end velkommen til at tage kontakt til mig enten pr. mail: dllundgaard@gmail.com eller telefon: 28 12 48 85.

Daniel Lundgaard

Formand for Missionsforbundets Børn og Unge

Missionsforbundets Børn og Unge

En del af ledergruppen på Crossroadz 17, Tobias, Daniel, Rasmus og Jacob

Ungdomsrådet

I Ungdomsrådet er vi for tiden rigtigt godt besat. Lige nu består rådet af Simon Haugegaard (Vanløse), Stine Schrøder (Aarhus), Ditlev Davidsen (Næstved), Jonathan Stephansen (Vanløse), Marie Pedersen (Aarhus) som ressourceperson og Tobias Nissen (Vanløse) som formand. Vi er dermed et yderst repræsentativt råd. Vi indeholder både mænd og kvinder samt medlemmer med fortid i Sønderjylland, Midtjylland, Nordjylland, Sydsjælland, Midtsjælland og Nordsjælland.

Vi tror meget på vigtigheden af at støtte de lokale kirkers arbejde og vil fortsætte med at lede efter smarte måder, vi kan hjælpe dette på vej.

Herudover har vores fokus i Ungdomsrådet altid været at sørge for at arrangere verdens bedste lejre, og det lykkes vi igen og igen med. I sommer afholdt vi endnu engang teenagelejren *Crossroadz* for omkring 80 teenagere. Med en fan-

tastisk ledergruppe og en super dygtig stab blev det en stor succes. Ligeledes arrangerer vi i samarbejde med vores kollegaer fra baptisterne sporerne *Platform* og *ONE* på sommerstævnet. Også disse får vi fantastisk feedback på. Til sidst er vi ligeledes sammen med baptisterne med til at arrangere discipelskabskurset *SHIP* for teenagere. Et spændende nyt koncept, som vi tror meget på, kan være med til at forme den næste generation af teenagere. Se mere på facebook siden *SHIP - See, He is Perfect*.

Tobias Nissen

Formand for ungdomsrådet

Spejderrådet

Spejderrådet består af Lisbeth Lykke Christensen (blev valgt som formand i april 2017,) Lasse Blåbjerg (har siddet i rådet i halvandet år) Alexander Laugeisen (ligeledes i rådet i halvandet år) og Sanne Lysholm Christensen (blev valgt ind i april 2017).

Vores vigtigste arbejde er at skabe muligheder for udvikling og samarbejde mellem de seks spejdergrupper i MS (Missionsforbundets spejdere). Det gør vi blandt andet ved at arrangere ledertræf, som både er for de voksne ledere og de unge ledere fra 12 år.

Desuden sørger vi for, at der bliver arrangeret flok og troplejre, ikke nødvendigvis med rådsmedlemmer som lejrchefer, men det er vores ansvar, at de bliver fundet.

Vi arbejder på niende år med vores vision, mål og handlingsplan, som gerne skulle sikre et godt spejderarbejde med rødder i spejderideen og samtidig sikre gode arbejdsforhold for vores mange frivillige ledere, så den enkelte gruppe kan få fremgang og vækst. Da vi er associeret med KFUM spejderne ligger der lidt arbejde i dette, men der er også mange fordele for os i samarbejdet.

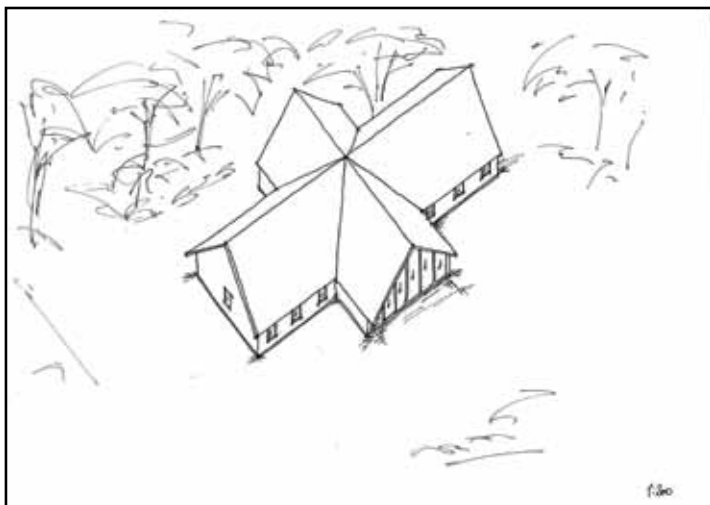
Lisbeth Lykke Christensen

Formand for spejderrådet

Lejrsted på Lindenberg

Siden oktober 2013 har der været overvejelser i gang, hvorvidt et lejrsted på Efterskolens Lindenborgs arealer kunne være en god idé som erstatning for den gamle lejr Kilden

AF Peter Götz

Et lejr/kursus-sted centralt placeret på Sjælland er for mange en god måde at understøtte især de sjællandske DDM-menigheders fællesskab på. I to menneskealdre har den gamle lejr, Kilden, været samlingspunkt og lagt rammer til et utal af lejre og større menighedsarrangementer.

Mursten eller mennesker

Det er dog ikke for alle en entydigt god idé at bruge penge på bygninger i stedet for at anvende dem på direkte missionsrelaterede opgaver.

Jørgen Hansen fra Sorø gør med nærværende indlæg – **Hvis jeg vandt en million** – sig til talsmand for den gruppe, der synes, at man skal bruge pengene på en anden måde.

Kan det skilles ad

For andre kan mursten og mennesker ikke skilles ad. Helt siden tabernaklets rejsning i ørkenen synes det at være et vilkår, at mødestedet for mennesker imellem og for mennesker og Gud imellem har brug for en ydre fysisk ramme. Et sted, hvor man er taget væk fra alle dagligdagens steder. Men diskussionen er klassisk og skal naturligvis også tages her i Østre Distrikt.

Beslutningsproces

For at forstå, at der lige nu arbejdes med projekt *Lejrbygning på Efterskolen Lindenborgs grund*, skal vi fire år tilbage.

Oktober 2013

På et bestyrelsesmøde den 3. oktober 2013 i DDMØ (Det Danske Missionsforbunds Østre Distrikt) blev det besluttet at spørge distriktets daværende menig-

heder om:

1. Hvordan de så på fremtiden for det gamle lejrsted, Kilden.
2. Om de antog det for en god idé at arbejde med salg af Kilden og bruge provenuet som startkapital til et nyt lejrsted i relation til Efterskolen Lindenberg.

April 2014

På et DDMØ møde den 10. april 2014 tilkendegiver alle et ønske om, at Kilden sælges. En arbejdsgruppe nedsættes. Et eventuelt forslag til salg skal fremlægges til endelig beslutning på et senere DDMØ møde. Anvendelse af pengene skal så siden drøftes i samme forum.

April 2015

Det besluttes at sælge Kilden på baggrund af arbejdsgruppens undersøgelser. Advokatbistand bliver søgt for at afgøre

efter hvilke principper, pengene kan anvendes. Det viser sig, at provenuet ved salg af Kilden ikke kan splittes op og uddeles til hver enkelt menighed, da den juridiske ejer er DDMØ.

Købsaftalen underskrives 3. november 2015, og Kilden rømmes ved hjælp af frivillig indsats fra Osted og Sorø menigheder. Overdragelse finder sted i april 2016.

December 2015 og maj 2016

På et DDMØ møde i december 2015 orienteres repræsentanterne om, at den endelige salgspris blev 3.8 millioner kroner.

På DDMØ's årsmøde i maj 2016 blev det besluttet:

- at der nedsættes en arbejdsgruppe til undersøgelse af muligheden for etablering af lejr-/ kursusfaciliteter på Efterskolen Lindborgs område.
- at provenuet fra salget af KILDEN hensættes med det formål at være til rådighed for etablering af lejr-/ kursusfaciliteter. Etableringen sker under forudsætning af, at DDM og MBU er villige til at give økonomisk tilsagn om at bidrage til en sådan etablering.
- at anvendelsen af det hensatte provenu tages op til fornyet overvejelse i sidste halvår af 2017, såfremt der ikke gives tilsagn om at bidrage økonomisk til etablering af lejr-/ kursusfaciliteter på Efterskolen Lindborg.

Hvis jeg vandt en million...

Af Jørgen Hansen

Har du prøvet at tænke den tanke? Når den kommer til os, så begynder vi at se for os, hvad vi kunne bruge pengene til. Og afhængigt af, hvor man lige er i livet, så leger man med at dele millionen op i beløb, som man så også prioriterer rækkefølgen af. Mon ikke de fleste af os ville lade noget falde af til et godt formål? Altså ikke kun tænke på sig selv, men også på andre.

Missionsforbundet undersøger mulighederne for at bruge flere millioner kroner på os selv i form af et lejrsted på Lindborg Efterskoles arealer. De mange penge kommer fra salg af to ejendomme. Menighederne i Østre Distrikt har solgt Sommerhjemmet Kilden for fire millioner kroner, og en million kroner kommer fra salget af kirkebygning i Odense. Forbundsrådet har betinget, at pengene bruges i relation til Vision 2022. (De to andre millioner kroner fra Odense er fordelt til henholdsvis mission i Danmark og international mission).

Gode velmenende kræfter arbejder på at bruge disse penge plus mange flere til et byggeri. Et udvalg med personer fra DDM, MBU og Lindborg har fået repræsentantskabsmødets sanktion til at fortsætte med planerne. For så vidt angår DDM's andel i projektet vil det blive op til et senere repræsentantskabsmøde at tage stilling til. Derfor vil jeg arbejde for, at der sker en prioritering af, hvad de mange millioner skal bruges til. Jeg vil forklare hvorfor:

Missionsforbundets ledelse og menigheder har sammen besluttet at føre Vision

2022 ud i livet. Mission-i-Danmark-Udvalget arbejder med dette. Der er ansat en proceskonsulent, som lønnes via den nævnte million kroner. Derudover vil der være udgifter til dette i DDMs budget. Der er altså lagt op til, at vi bruger otte-10 millioner kroner på et byggeri til os selv og lidt over en million på den vision, som gælder andre end os selv. Den prioritering har jeg meget svært ved at leve med. Og jeg forstår ikke, at et sådant byggeri kan begrundes og ses i lyset af vision 2022, som forbundsrådet har betinget. Jeg minder om Vision 2022's fem grene:

Discipelskab, menighedsudvikling, nye trosfællesskaber og menighedsplantning, socialt engagement og netværk mellem menigheder.

Visionen drejer sig om andre end os selv, og der forudses en vækst på 50 procent. Hvis de to udvalg blev slået sammen (byggeudvalg og udvalget for mission i Danmark), eller hvis vi spurgte alle menighederne, mon ikke vi så ville opnå en mere nuanceret fordeling af millionerne, nemlig mest til andre og lidt til os selv. Mon ikke der ville komme forslag om eksempelvis at investere penge i menighedsplantning, drive et hjem for hjemløse, organisere madindsamling til ringe stillede, et evangeliserende mediecenter, arbejde for flygtninge osv. Mulighederne er mange.

Man kan godt argumentere for, at et lejrsted kommer andre end os selv til gode. Men lejre, stævner og menighedsweekends er jo alle brugerbetalte og kan derfor lige så godt henlægges til eksisterende faciliteter.

Sunde og levende menigheder gør en forskel

Den 20. januar er der inspirationsdag for alle medarbejdere i Missionsforbundet – regner du dig som medarbejder på Guds arbejde, så er du meget velkommen

På en lederdag er dialogen ivrig og forslagene mange

Af Nana Green

Gennem en årrække har vi haft tradition for at afholde Missionsforbundets nationale lederdag i januar måned. I 2018 udvider vi målgruppen og i stedet for at kalde dagen for *Lederdag*, kommer den nu til at hedde *Inspirationsdag for medarbejdere*.

En dag for alle Guds medarbejdere

"For vi er Guds medarbejdere ..." (1. Korintherbrev 3, 9). Det er derfor ikke som tidligere kun en dag for menighedsledere, men en dag for alle i menighederne som følger Jesus, gerne vil gøre det sammen med andre og gerne være medarbejdere på Guds arbejde. Det er vigtigt at vi mødes, mærker det store fællesskab og sammen oplever Guds pulsslag i os og i fællesskabet.

Menigheder, der gør en forskel

Overskriften for inspirationsdagen i januar 2018 er: *Menigheder - der gør en forskel*.

Den første halvdel vil vi stille skarpt på Vision2022's fokuspunkt: Socialt engagement.

Derfor har vi inviteret Astrid Pahu Pedersen til at inspirere og udfordre os til mere socialt engagement i menighederne. Astrid er en kapacitet inden for socialt engagement. Hun er ansat som leder af

Faktaboks:

Inspirationsdag for alle typer af medarbejdere

Tema: Menigheder, der gør en forskel

Dato: 20. januar, kl. 9.30-17.00

Sted: Efterskolen Lindensborg (vi skifter mellem at være på Sjælland og i Jylland)

Husk at tilmelde jer – læs mere på missionsforbundet.dk eller

<https://www.facebook.com/missionsforbundet>

diakoni-arbejdet i Karlslunde Strandkirke (Folkekirken, Dansk Oase), og her er hun en leder, der i høj grad selv er aktiv i arbejdet med at række ud til og være der for andre mennesker.

Prisvinder som taler

Astrid er uddannet sygeplejerske og blandt hendes opgaver og erfaring i kirkeligt regi er blandt andet sorggrupper, sorgkajak, gudstjenester på plejehjem, praktisk hjælp til folk i sognet, arbejde blandt flygtninge med videre.

Måske studser du over ordet Sorgkajak i beskrivelsen om Astrid. Det er sorgarbejde knyttet til friluftsliv og fysisk aktivitet i form af kajakture. Her har Astrid været med til at vinde en pris for det arbejde, hun og Solrød Kirke står bag. Måske fortæller hun noget mere om det til januar.

En dag præget af dialog og fælles refleksion

Om eftermiddagen bliver der samlinger med inspiration for hvert af Vision2022's fem fokuspunkter: Discipelskab, Menighedsudvikling, Nye trosfællesskaber og menigheds-plantering, Socialt engagement og Netværk mellem menigheder.

Her kan du vælge det område du interesserer dig for og vil bruge tid på sammen med andre fra hele landet.

John Nielsen og Nana Green vil værter for dagen. Den vil være præget af dialog og fælles refleksioner, som I sammen kan tage med hjem og gøre til praksis i menighedens hverdag.

Rumænien i lyst og nød

Af Britta og Arne Hansen

Det er fantastisk at være på rundtur i et missionsarbejde, hvor der er så meget, der lykkes og bærer frugt. Tænk, at man med så forholdsvis små midler, kan være til så stor velsignelse.

Her er nogle indtryk fra vores tur til Rumænien i september.

Skoleprojekt

Nu har projektet kørt i 11 år. I mange hjem og familier er der sket en åbenlys forandring. Sidste år besøgte vi et sted, hvor familien var under opløsning, begge forældre drak meget, og de tog ikke ansvar for hjem og familie. Inde i huset lignede det noget, der ikke skulle bo mennesker i. Da vi besøgte familien i år, var der sket en markant forandring, der var rent og nymalet, og deres tøj var lagt sammen i pæne bunker. Dorthe, Elena og Cornel har arbejdet med dem, og sagt: "At hvis de ikke tog ansvar for familien, ophørte hjælpen". Moderen sagde: "Jeg vil kæmpe".

Bryllup i Poduri

En ung familie, som har levet sammen i fem år, er blevet kristne, og ønskede at blive gift og få en kirkelig velsignelse. Det blev en to timers glædesfest med meget musik og sang, og en brud der under lovsangen sad med løftede hænder i tilbedelse til Gud. Efter ceremonien i kirken blev der dækket bord, og vi var inviteret med. Det var et flot bryllup, ikke så meget for det vi fik at spise, det var pizza og frugt, men på grund af den glæde og begejstring der var under hele festen. Det var lige så meget et vækelsesmøde som en bryllupsfest. Der

Bøn for et brudepar

var sang og musik under hele festen, og mange stod med løftede hænder, mens de sang af fuld hals. Disse mennesker er romaer, de har næsten intet, mange bor i faldefærdige huse, men de havde "den første kærlighed", og det var smittende. Det skal også lige nævnes, at der ikke var en dråbe alkohol på bordet, og brudeparret boede i en blå container.

Hus i Poduri

I 2016 styrtede et hus sammen i Poduri, og en familie stod uden hjem. Familien var begyndt at komme i vores teltmønstre i byen, og mange mente, at Gud straffede dem, fordi de forlod den ortodokse tro. Der blev startet en indsamling, og der blev bygget et hus. Det var stort at møde denne familie i deres nybyggede hus. De græd af glæde og

taknemmelighed. Tak til alle jer der byggede med.

Vore medarbejdere

Det er noget helt specielt at arbejde sammen med familien Pascu. De er mennesker, der lever og ånder for den tjeneste, de står i. Når vi kører rundt i bil for at besøge skolebørn, kan der godt være tre, der taler i telefon på en gang. Der skal planlægges møder, aftales tider til besøg og tales med mennesker, der har det svært. Vi er fuld af beundring over det arbejde, de udfører, og som Gud velsigner så rigt. Vi er meget taknemmelige for, at vi må tjene sammen med dem. Det er en stor og værdifuld inspiration, man bliver ydmyg og taknemmelig. Tak til Elena, Dorel og Mihaela og Dorthe og Cornel.

Frygt ikke for jeg er med dig

Kastrup lufthavn – Tænk nu hvis ingen kan dansk, hvis vi ikke passer ind, hvis det ikke er vores kald, eller at...

Af Lotte og Thomas

I august 2017 rejste Lotte og Thomas til Grønland som volontører i menigheden i Ilulissat. De skriver hjem:

Vi har nu været i Ilulissat i halvanden måned, og vi føler os hjemme i en hverdag med mange forskellige gøremål som: Juniorledere, søndagsskoleledere, kirkepedeller, mad-indkøbere, bagere og snart også børneklub-ledere. Det er dejligt at kunne hjælpe menigheden i dens daglige virke og være sammen med menighedens folk. Vi takker Gud for dette kald!

Læringsproces

Menigheden har taget rigtig godt imod os, vi fik hurtigt følelsen af, at vi er en del af menigheden. Allerede fra første

dag er vi blevet taget med til alt muligt fra kaffemik (a la sønderjysk kaffebord) til gåture og sang på plejehjemmet. Fantastisk at lære menigheden at kende, både børn og ældre. Utrolige vidnesbyrd vi hører hver dag. At takke Gud for de mindste ting i hverdagen og lægge mærke til små tegn er noget, grønlænderne er gode til, og som vi lærer/kan lære meget af.

Vi var hjemmefra blevet klædt godt på til opgaven igennem møder, samtaler og ikke mindst forbøn. Så da vi kom til Ilulissat, vidste vi, at kulturen var anderledes, men vi følte os hurtigt godt tilpas.

Kirkens børn og unge

Menigheden har en juniorklub, en søndagsskole og fra den 1. oktober også en børneklub to gange ugentligt. Langt de fleste er ikke vokset op i en kristen familie sådan som vi selv.

Mange af teenagerne kommer og er med i klubben uden at have et tilhørsforhold til kirken, men hvor er det fantastisk,

at vi kan være med til at vise dem, hvem vores himmelske far er, både i handling og i ord. Det er dejligt, at vi som et kærestepar kan vise dem, at vi har hver vores værelse og vælger ikke at sove sammen. Dette overrasker mange. "Jamen har I ikke børn endnu?" er der to, der har spurgt. Det er nok noget af det bedste, at vi kan være et forbillede for unge, som er vant til en helt anden kultur.

En anden kultur

Man kan tydeligt mærke forskel på børnene i børnekirken i henholdsvis Danmark og Grønland. Mange har lidt af omsorgssvigt eller er opdraget på en anden måde. Dette afspejler sig også tydeligt i søndagsskolen. Mange har et voldsomt temperament, og det kan smitte. Derfor er det lidt af en udfordring at undervise og fortælle de dejlige børn, hvem Jesus er. Men dette er meget lærerigt, og det handler om at være kreativ, så børnene på deres måde kan lære om Jesus.

Ewura Ama – en forladt baby

En landmand gik på sin jord og hørte gråd. Han stoppede op og gik efter lyden, og ja, det var desværre en lille nyfødt pige, Ewura Ama, svøbt i bananblade

Af Tina Moelner Jensen

En flok myrer havde fundet hende og var i gang med at holde måltid. Farmeren tog hende op, børstede hende fri for myrer og bragte hende til politiet. Politiet fik fat i de sociale myndigheder og fik pigen på hospitalet til undersøgelse og pleje.

Fathers Home

Herefter blev hun bragt til Fathers Home, bare seks dage gammel. Her fik hun Janet til mor og otte dejlige søskende, som er mellem seks måneder og tolv år gamle. Hun er nu otte uger gammel, og som det kan ses på billederne, trives hun.

Omsorg er en luksusvare

I Ghana lever cirka to millioner børn på gaden. Nogle af dem er forældreløse, andre har forældre, som er så fattige, at børnene må hjælpe med til at skaffe de daglige fornødenheder. Det kan de gøre ved at tigge, vaske bilruder i trafikken, bære varer hjem for folk eller andre småjobs. Eller ved at stjæle. Der er hverken tid eller råd til skolegang. Kærlighed, omsorg, tryghed og sikkerhed er luksusvarer, som kun de færreste gadebørn får. Det er disse børn, Fathers Home tager sig af. Her får de kærlig omsorg, legekammerater, tryghed, sundhed og uddannelse. Og her hører de om Gud, som elsker dem, som ser dem, hører dem og

tager sig af dem.

Har din kirke lyst til at få besøg af en fra Ghana-udvalget, så kommer vi gerne og fortæller og viser billeder derudefra. Det koster ikke noget, men vi vil gerne have dækket benzinomkostningerne.

Lille Ewura var forladt i en bunke bananblade

Arbejdet skal bæres videre

Vi håber og beder om, at der vil komme nogle herop, når vi tager hjem. En eller to, der kan være et forbillede for især børn og teenagere. Menigheden har brug for det, og de glæder sig over, at vi er her.

Det er fantastisk at kunne blive brugt på denne måde. Vi beder om, at nogle vil tage et skridt i tro og komme til Ilulissat og være en velsignelse for især børn og unge. Det har menigheden brug for, så der fortsat kan være et børne- og teenagearbejde i menigheden.

Vi er ikke i tvivl om, at Gud er med os, hjælper os og giver os kræfter. Derfor slutter vi af med et bibelvers fra Esajas 41,10: *"Frygt ikke, for jeg er med dig, fortvivl ikke, for jeg er din Gud. Jeg styrker dig og hjælper dig, min sejrige hånd holder dig fast".*

Husk det, uanset hvilken situation du står i.

Vigtig bog om homoseksualitet

Credo har udgivet en bog, *Bare sig nej*, der på en seriøs og hjertevarm måde rejser spørgsmålet om at være kristen og samtidig seksuelt orienteret mod sit eget køn. Bogen er skrevet af en 'helhjertet', og engageret præst i Den Anglikanske Kirke.

Forfatteren, Ed Shaw, har siden sin pubertet ikke været i tvivl om, at hans seksuelle lægning peger mod hans eget køn. Uanset hvor lidt han ville det og hvor meget, han kæmpede imod.

Han kender alle argumenterne, bygget på de centrale bibelske skriftafsnit om homoseksuel praksis. Han kender de konservative kristnes behov for enkle løsninger og klare svar. Han kender de moderne fortolkninger af Skriften, der ikke mener, at de bibelske citater om emnet taler om det, vi i vores tid oplever som homoseksualitet. Og han er respektfuld overfor dem alle.

I ni kapitler diskuterer Shaw ni klassiske misforståelser om sex og livsstil. Om at identitet er noget andet og mere end seksualitet. Om at kernefamilien, næppe er den eneste lykkelige familiemodel. Om at en sand kristen ikke nødvendigvis er heteroseksuel. Og ikke at forglemme: Om at den kristne menighed må lære at blive en brugbar familie omkring singler, uanset deres seksualitet.

Ed Shaw ender med at sige nej til homoseksuel praksis for én, der gerne vil leve sit liv efter Guds vilje. Han henter ikke sin overbevisning ud fra nogle få enkelte skriftsteder, der vittterligt kan forstås på flere måder. Derimod samler han hele skabelsesperspektivet op, Guds relation til og hensigt med sin skabning og den endelige frelse. I en sum kommer han til en stille og ydmyg – og for ham selv smertefuld overbevisning.

Bare sig nej
Ed Shaw
Credo
184 sider – softcover
Kr. 199,95

Når fortidens skygger styrer

Den amerikanske forfatter, Lynn Austin, besidder mere end almindelig indsigt i de mønstre, der så let går i arv og skaber familier med alt for mange sår.

Hun ejer dertil evnen til at lade denne indsigt komme til syne i en roman, der ikke vil give slip på en, når man først er begyndt.

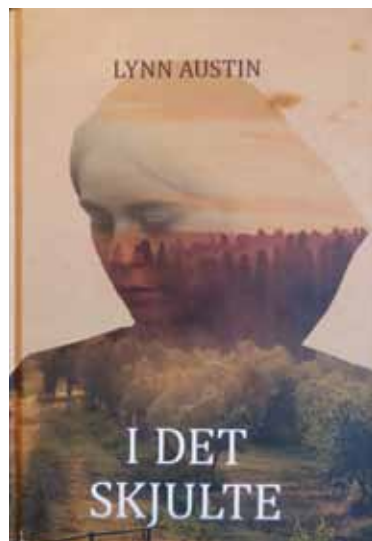
Bogens hovedperson Eliza står af toget i en lille by Deer Springs med en dyb længsel efter at bygge et nyt og lykkeligt liv op. Det viser sig at blive alt andet end nemt. Og så alligevel.

Uventet er det som om godheden – måske er det Gud, hvis han findes – dukker op på de mest uventede, men mest nødvendige tidspunkter.

Bogens galleri af stærke, men også forsmåede, forslåede og forhærdede karakterer åbner lemmer ind til det værste, man kan tænke sig. Og alt imens vokser den indsigt, at ondt kan overvindes med godt. At det, der har været skjult i årevis og styret så meget og så mange, mister sin magt, når lyset falder på det.

Underliggende er der en stadig dialog mellem den religiøsitet, der udmønter sig i urimelig strenghed og den type tro, der finder kærligheden frem, når der er allermost brug for den. Bogen bliver med sin gripende og troværdige fortælling om kaos, kriser og kærlighed til en bog, der hænger ved et godt stykke tid, efter den sidste side er læst.

I det skjulte
Lynn Austin
Lohse
384 sider – hardcover
Kr. 299,95

PG

PG

Klimaændringernes krav

Globale klimaændringer kalder på ændret adfærd. Det er de fleste enige om. Men har vi forstået det i kirkelivet, at en ændring i et lands åndelige klima også kalder på en ny adfærd?

Det er Tonny Jacobsen, der med sin bog, *Åndeligt venskab* peger på den nok så markante klimaforandring i Danmark over de sidste årtier: Et nyt åndeligt klima er opstået og den åndelige søgning udtrykker sig med nye ord.

Paradokset

Kirkerne står overfor det tydelige paradoks, at mens der er en åndelig opvågning i vores samfund, en stadig tydeligere respekt for spiritualitet og stigende åbenhed omkring det at tro 'på noget større', er køerne ved kirkedøren til at overse.

Undersøgelse

Tonny Jacobsen har sat sig for at undersøge dette fænomen, og analyserer med god iagttagelsesevne det åndelige klimaskifte, som Danmark de seneste årtier har oplevet. Dertil opregner han de faktorer, der gør, at folk ikke blot får en åndelig oplevelse, men bliver disciple. Det gør han igennem en mængde interviews med mennesker, der i nyere tid er kommet til tro og fundet ind i en kirke.

Tre vigtige nøgler

Der synes at være tre tydelige fællesnævner i de mange meget relevante interviews: Meningsfuld åndelighed, inkluderende fællesskab, ægte medvandring.

Mest markant er bogens opgør med de hurtige omvendelser, som har været mange frikirkers ideal. Den moderne dansker har hverken et 'bibelsk fundament' eller en indsigt om Gud, så en hurtig omvendelse (tilbagevenden til Gud) vil føre til et varigt discipelskab.

Discipelskab

Det er nemlig det, missionsbefalingen handler om – og som måske hellere skulle være kaldt discipelbefalingen: At gøre til disciple.

Vejen til Gud er en proces. Og her er forståelsen af de tre nøgler vigtig: Atmosfæren af åndelighed, det varme fællesskab og den vejledende medvandring.

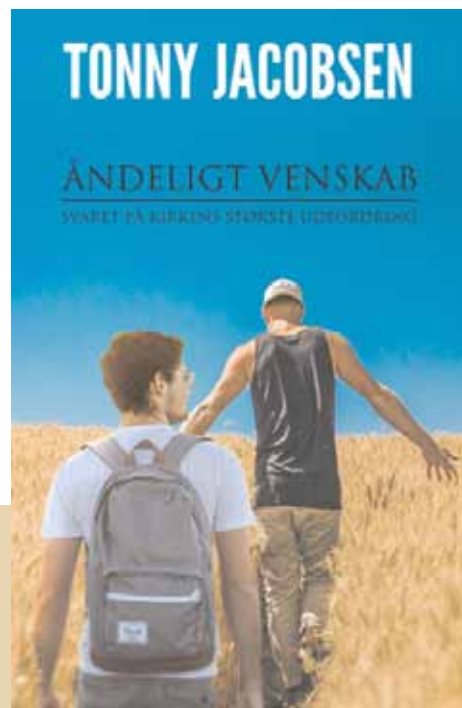
PG

INFO

I 2010 erhvervede Tonny Jacobsen, præst i Bykirken i Vejle en doktorgrad fra Universitet i Wales.

Titlen var: *The process of Christian conversion and discipleship within a post-Christendom, postmodern context with special reference to evangelical-charismatic, free churches in Denmark.*

Ud af dette er der kommet en ualmindelig læseværdig bog, som nok burde være basislæsning for enhver menighedsleder, der ønsker at forstå det samfund, man skal være kirke i.

Nyt præstepar i Vesterkirken i Stenum

Det er med glæde, at vi kan annoncere, at vi i Vesterkirken i Stenum har fået nyt præstepar, Irene og Peter Bjerre. De trådte i funktion pr. 1. august, og blev officielt indsat ved en høstgudstjeneste den 1. oktober kl. 10.30 i Vesterkirken.

Irene og Peter har tre drenge, Josef, Samuel og Daniel, og har tidligere været en del af ledelsen i Aalborg Menigheds-Center. I årene 2007-2014 var de i Houston, Texas, som medarbejdere i Tribe of Judah Motorcycle Ministry og River of God Church.

Såvel familien Bjerre som Vesterkirken oplever det som ideel timing, og forventer, at den nye konstellation vil være med til at fremme menighedens udvikling og vækst i det hele taget.

Seniorlejren var jubilæumslejr

*Den første Seniorlejr i DDM regi blev afholdt i
1992 – på initiativ af Rosa og Henning Olsen*

Af Peter Götz

I år var det derfor den 25. lejr af slag-
sen. Som altid var stemningen som på
en juniorlejr, om end vi gik lidt før i
seng – frivilligt.

Glæden over at se hinanden, glæden
over livet, glæden over de fælles værdier
og troen på Gud, glæden over at kunne
deltage på trods af småskavanker. Det
var der alt sammen, og vi var der alle
sammen med stor fornøjelse.

Program til hjerte og hjerne

Undertegnede har deltaget på et væld
af lejre for alle aldre oftest som bibel-
studieleder. Og selvom lydhørheden og
opmærksomheden har været god de
fleste gange, er der intet, der slår se-
niorlejrene.

Det er som om, evnen til at lægge 'alt
muligt andet' fra sig og lytte med både
sjæl og sind er til stede i en anden grad,
når det aktive hverdagsliv er overstået
eller fravalgt. Og så bliver det virkelig
interessant at åbne Bibelen – og livet –
sammen.

Bibeltimer med store perspektiver

Formiddagens bibeltimer med Gunni
Bjørsted tog os med op i det helt store

perspektiv med 'så stor en frelse', 'så be-
friende en dom' og 'så gennemgribende
et håb'. Det er som om, vi i også i vores
tradition er begyndt at se Guds gernin-
ger i lidt større perspektiv end blot vo-
res 'egen personlige frelse'.

Vi er glade for, at Gunni Bjørsted igen
næste år er lejrens underviser på bibel-
timerne.

Udfordringer og udflugt

Erik Mortensen tog os med ind i den
fascinerende historie om Jesu Ligklæde,
Ingelise og Mogens Koch-Petersen plan-
tede vores fødder og hjerte midt i det
arbejde, som AidsCare udfører i Thailand,
og Bjarne Thorndal fortalte os i humori-
stiske vinkler om Godtfolk og skidtfolk i
Nordjylland.

En eftermiddag med udflugt til Jenle,
Jeppe Aakjærs hjem, blev en sjælden
oplevelse for os alle, ligesom det var helt
specielt for morgenbaderne at hoppe i
Fjorden og opleve sig omgivet af mange
sæler.

Lejrkor jubilæum og ledelse

Lejrkoret, der i mange år har været ledet
af Jane Johansen, Vadum, havde ny og
inspirerende ledelse i brødrene Hansen
(dog ikke Olsen), Erik og Jørgen.

Naturligvis skulle 25 års jubilæet fejres
med en jubilæumsmiddag den sidste
aften. Her rullede alle talenter sig ud
og gjorde aftenen til en fest. Det blev
samtidigt et farvel – med stor tak – til
Vita og John Thomsen for mange års
engagement. Afløserne for dem i Senior-
lejr-teamet bliver Neel og Peter Götz, der
desuden består af Erik Johansen, Vadum,
Lene og Kurt Rosted, Taastrup samt Jør-
gen Hansen, Sorø, der især har fokus på
lejrens musikalske side.

Næste seniorlejr bliver i uge 18 - den
30. april til 4. maj 2018.

Flere oplysninger:

Kurt Rosted, telefon 20 87 51 71,
mail: kurt.rosted@gmail.com

Gunni Bjørsted

Velkommen på seniorlejr 2018 - 30. april til 4. maj
Virksund Kursuscenter, Sandkrogen 20, 7840 Højslev